

retterne; men man har dog ment, at det var rigtigt at udbygge denne Institution paa Arbejdsretterne, idet det kunde være hensigtsmæssigt, at der altid i Arbejdsretten var for Haanden en Autoritet, som kunde tage Initiativet og den hele Sags Ledelse i sin Haand. I øvrigt er Enighedskamrenes Ordning jo stillet meget frit, som de Herrer ville kunne se af Forslaget, baade i Henseende til, hvem der skal delegeres til at deltage i Forhandlingerne, i Henseende til Spørgsmaalet om, hvem der skal bruges som Boldgiftsmand ved Forhandlingerne o. desl., idet man er gaaet ud fra, at naar der ikke er Spørgsmaal om noget, som skal have en formel Retskraft, men om noget, som kun skal virke ved sig selv, maa alting i den Henseende bero paa Frivillighed. Som Følge deraf vil det jes, at Enighedskamrenes Afgørelser ikke tænkes saaledes som Domstolens Afgørelser at kunne gøres til Genstand for Eksekution eller slikt.

I øvrigt er jo, som de Herrer ville se, Lovforslaget forsynet med en hel Del Detailbestemmelser, som det ikke her kan være Stedet at gaa nærmere ind paa, og angaaende hvilke jeg derfor maa henvise til selve Lovforslaget, der i øvrigt, som de Herrer vide, er fremkommet ved privat Initiativ. Med disse Detailbestemmelser kunne de Herrer gøre Dem bekendte ved at gennemgaa selve Lovforslaget.

P. G. C. Jensen: Det foreliggende Forslag er, som den højtærede Minister bemærkede, indbragt i det andet Ting ved privat Initiativ. Den ærede Forslagsstiller, Folketingsmanden for Aalborg Amts 2den Valgkreds (Bramsen), har, som det forekommer mig, indlaagt sig Fortjeneste ved at bringe denne Sag frem. Jeg stønner ikke rettere, end at det Spørgsmaal, som her foreligger til Forhandling, er et af dem, som trænge haardst paa for at blive løste. Der har i lang Tid været forhandlet om den Sag paa forskellige Møder og gennem skriftlige Udarbejdelser, og den er paa flere Steder i Udlandet ordnet nogenlunde i Overensstemmelse med, hvad der her foreslaas, saaledes at den ærede Forslagsstiller for saa vidt ikke har været uden Forbillede med Hensyn til denne efter min Mening store og vigtige Sag. — Det i Lovforslagets ene Afdeling omhandlede Spørgsmaal, Oprettelse af Enighedskamre, blev allerede i Næringslovskommissionen gjort til Genstand for nogle Udtalelser i Betænkningen. Det stillede sig saaledes for Næringslovskommissionen, at dette Spørgsmaal var af en saadan Vigtighed, at der maatte gøres noget

for at bringe det til en Løsning; men Fler-tallet i Kommissionen mente dog ikke, at det var det rette Sted at fremkomme med Detailforslag i det Forslag til Lov, som denne Kommission udarbejdede. Den henstillede derimod til Ministeriet at tage Sagen op. Et Mindretal i Kommissionen var derimod af den Mening, at man meget vel allerede deri kunde optage i alt Fald en Hovedbestemmelse om, at Ministeriet skulde kunne stadfæste Foreninger, og altsaa ogsaa Bedtægter for Foreninger, af Svende og Arbejdere saa vel som Mesterforeninger, saa at der skulde kunne tilvejebringes en modus, hvorved der kunde bringes noget lignende til Veje som de Enighedskamre, her foreslaas. Smidlertid har jo den ærede Forslagsstiller i det andet Ting bragt Sagen frem, og saaledes som den nu foreligger fra det andet Ting, mener jeg, at den fortjener megen Opmærksomhed og Velvilje fra dette Tings Side.

De i første Affnit omhandlede Arbejdsretter ere jo, som allerede den højtærede Minister har bemærket, en Slags ny Domstole, en Art Domstole, hvor det lave Element kommer til at spille en bethdelig Rolle. Vi kende fra forskellige andre Forhold denne Ordning, særlig ved Soretterne, som vi for ikke saa lang Tid siden behandlede i dette Ting, og vi kende det allerede tidligere og saa fra andre Omraader. Jeg antager, at det er en meget hensigtsmæssig Maade at ordne denne Sag paa, at komme bort fra de almindelige Domstole ved Afgørelsen af disse Forhold, som paa mange Maader kræve særlig Indsigt i Forholdet mellem Arbejdsgivere og Arbejdere, og jeg kan ikke se andet, end at det i det hele og store er et godt og vigtigt Forslag, som her foreligger.

Nogle enkelte Bemærkninger skal jeg dog tillade mig at gøre. Det skal efter Lovforslaget være en frivillig Sag, om man vil foranlede en Arbejdsret dannet eller ikke. Det skal nemlig bero paa, om der i saa Henseende fremkommer et Dufte fra de deri interesserede. Dette vil naturlig kunne medføre, at der opstaar Arbejdsretter i visse Egne af Landet i visse Købstæder, i Særdeleshed i visse større Købstæder, medens de derimod ikke findes i andre Dele af Landet. Følgen deraf vil kunne blive, at de Sager, som i en Jurisdiktion ville kunne afgøres af Arbejdsretter, i andre Jurisdiktioner maa afgøres af de ordinære Domstole. Det spiller i visse Forhold en ikke ganske ringe Rolle, naar vi lægge Mærke til, at der efter dette Lovforslag ikke skal kunne finde nogen Appel Sted af de Rendselser eller Domme, som Arbejdsretterne